

figtsmæssigste; det er muligt, at man, naar Sagen bliver nærmere undersøgt, vil finde, at man aldeles ikke kan komme ud af det med 4000 Rd. Der har heller ikke foreligget nogen fuldstændig Plan, og man har derfor troet, at det var mere hensigtsmæssigt, at denne Sum blev nægtet. Den ærede Indenrigsminister vil rimeligviis af de Forhandlinger der have fundet Sted desangaaende, finde Anledning til at gjøre Sagen til Gjenstand for nærmere Drøftelse, og dersom dette skulde være Tilfældet, saa vil den ærede Minister jo uden al Tvivl til næste Aar forelægge et vel udarbejdet Forslag, og i saa Fald vil man langt bedre kunne bedømme hele dette Forhold, end man for Diebliffet er istand til.

Det næste Forslag, jeg vil omtale, dreier sig om Stutterivæsenet; med Hensyn hertil synes der at være en betydelig Uoverensstemmelse mellem den ærede Minister og Udvalget; men Udvalgets Forslag er imidlertid ikke af nogen indgribende Betydning. Med Hensyn til Stamstutteriet har man foreslaaet, at Beløbet dertil kun skulde bevilges paa 9 Maanedes. Jeg maa imidlertid strax bemærke, at den Tanke, man har haft dermed, aldeles ikke har været at lægge Hindringer i veien for Stutteriets Bevarelse, man har tværtimod antaget, at den Lov om Huusdyravlens Fremme, der fortiden er under Forhandling, vil lede til det Resultat, at Stamstutteriet bliver bevaret. Aarsagen, hvorfor man har stillet dette Forslag, er af en mere formel Natur, idet nemlig den nye Lov, som vil bestemme en ny Organisation af Stutteriet, tillige vil foranledige, at Udgifterne maae ordnes paa en anden Maade. Nu har man ønsket, at Rigsdagen saa snart som muligt kunde faae Raadighed over Bestemmelsen af alle disse Udgifter, og man har derfor foreslaaet, at de de Beløb, der ere opførte paa Finantsloven, som ere de samme, der i de foregaaende Aar ere opførte, kun skulde bevilges for 9 Maanedes, men under den Forudsætning, at Regjeringen skulde forelægge en Tillægsbevillingslov, hvorpaa Beløbet blev opført for de næste 3 Maanedes, idet man forudsætter som aldeles afgjort, at denne Tillægsbevilling vil gaae igjennem. Det Hele, man har søgt at opnaae derved, er, at man saameget hurtigere kunde faae

Leilighed til at øve Indflydelse paa Regjeringen af de detaillerede Bestemmelser med Hensyn til Udgifterne. Naar jeg undtager et Mindretal, der har stillet et Forslag i denne Retning, saa har der fra Udvalgets Side aldeles ikke været Tanke om, at hindre Regjeringen i Stamstutteriets Bevarelse, man har kun villet søge at staae Thinget Leilighed til, saa hurtigt som muligt at træffe Bestemmelser med Hensyn til de Forandringer i Udgifterne, som ville blive nødvendige ved denne nye Lov. Med Hensyn til Landstutteriet er man gaaet frem paa en anden Maade, idet man nemlig har foreslaaet, at det kun skulde bestaae i 3 Maanedes. Dette er skeet i Genhold til den særegne Lov, der foreligger Thinget, hvori der er foreslaaet, at Landstutteriet skal nedlægges og at det kun skal bestaae de 3 første Maanedes af Finantsaaret. Man har antaget det for afgjort, at denne Bestemmelse ogsaa vilde blive vedtagen af Rigsdagen, saa at der altsaa kun vilde være Brug for Udgifterne til Stutteriet i 3 Maanedes, og man har derfor ikke indseet nogen Grund til at bevilge disse Udgifter for et længere Tidsrum. Den eneste Indvending, jeg kan tænke mig der kunde gjøres derimod, skulde være den, at det jo var muligt, at Loven kom til at indeholde den Bestemmelse, at Landstutteriet ikke skulde ophæves, men bevares. Dersom det blev Tilfældet, saa vilde der være en Modsigelse mellem denne Lov og Finantsloven, men vi have tænkt os, at man meget let kunde komme ud deraf. Der behøves jo kun i selve Stutteriloven at indføres en Paragraph, som supplerer denne Mangel i Finantsloven, idet den giver Bemyndigelse til, at disse Udgifter fremdeles maae bevilges for de 9 Maanedes, for hvilke Finantsloven ikke har bevilget dem. Det forekommer mig, at man ved Hjælp af denne Udvei vil kunne møde alle Eventualiteter. — Med Hensyn til Huusdyravlens Fremme have vi foreslaaet, at der skulde bevilges $\frac{3}{4}$ af 10,000 Rd., det er $\frac{3}{4}$ af de 10,000 Rd., der ere foreslaaede til Hestepremier. Der er et æret Medlem (Mourier-Petersen), der ryster paa Hovedet af dette Endringsforslag, men jeg vil i den Anledning kun bemærke, at Aarsagen, hvorfor vi have stillet dette Forslag, er den, at disse Hestepremier og Landstutteriet